

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata na zwyczajnym papierze złp. 12, na francuskim złp. 15.

N^{ER} 90. Pojedynczy numer na zwyczajnym papierze gr. 10.

CZWARTEK DNIA 14 PAŹDZIERNIKA 1830 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higrometr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 9, 530	+ 1. 0	100			
14. 12	„ 9 661	+ 5 2	95	połn: za. słaby zachodni „ osny	pochmurno	
3	„ 9, 387	+ 5. 4	87	„ „ średni	„ „	
9	„ 9, 202	+ 3. 1	100	„ „	„ „	o g. 10 deszcz.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

KRAKOW 13 Października. — Po wszystkich większych ucywilizowanych państwach europejskich, aprowadzone już zostały, jedne z nadobroczeńniejszych instytucyj: Towarzystwa Ogniove. — Mnieysze atoli krainy, dla widocznej niemożności zebrania dostarczających kapitałów, nie były i nie są w stanie dotychczas, poszczycić się posiadaniem takiego zbawiennego zakładu.

Nie masz zapewne okropniejszego ciosu na społeczeństwo ludzkie, jak pożar. — Straszliwy ten rodzaj klęski, w jednej godzinie, najmniejszego obywatela, na żebraka zamienia! — Długi czas nadaremnie walczone z pomysami, jakimby wżna sposobem zapobiedz ludzkości, przeciw okropnym skutkom ognia, tego razem najsłachetniejszego żywiołu? Jedynym w reszcie uznano być na to wynalazek em: stowarzyszenia ogniove. Lecz gdy małe krainy, został by tym sposobem nazawsze wzięte zone z pod takowego dobrodziejstwa; przyjaciele ludzkości, i temu dziś zaradzić potrafili. — Kilka, szczególniej w Anglii, pod rękownią rządu, zawziętych towarzystw; za opłatą pewnych procentów, zabezpieczają budowle, przeciw niebezpieściom wszelkich przypadkowych pożarów,

w jakim bądź zagranicznym kraju zostające, skoro się ich właściciele do którego z takowych towarzystw zapiszą i z przyjętych na siebie obowiązków uszcząją. — Najkorzystniejszemu atoli między innymi, jest teraz nowe towarzystwo w Londynie, pod nazwiskiem PROTEKTOR, składające się z kompanii, która ma 200,000,000 złotych polskich, czyli pięć milionów funtów szterlingow, gotowego kapitału. Towarzystwo to, ustanowiło swych ajentów po różnych stolicach i miastach europejskich; w liczbie tych, na miasto Kraków, kupiec i obywatel tutejszy P. Gabrielli, mieszczący w ulicy grodzkiej w swym własnym domu pod Nrem 115; nadesławszy Redakcji Gazety, poniżej umieszczone pismo, otowięzuje się przyjmować deklaracje; tudzież plany i warunki dla przystępujących do takowego towarzystwa, bezpłatnie udzielać. Pismo to umieszczamy dosłownie:

PROTEKTOR.

INSTYTUT ZABEPIECZAJĄCY OD STRAŁ OGNIOWYCH
W LONDYNIE, Z KAPITAŁEM 2 000,000,

WYRAŹNIE DWIEŚCIE MILIONÓW ZŁOT: POLS:

Szczegolnie dla przystępujących do towarzystwa tego, jest korzyść w tem, że im wypłacane będą na powrot dwie trzecie czę-

ści czystej wygranej tegoż Towarzystwa; która to wygrana, przyjmuje się pro rata na wszystkie wystawione rewersa, czyli tak nazwane *Police*, a to wystawione przynajmniej na roczny zakret czasu; na których żadney niemożna mieć straty, a zabezpieczony właściciel na najmniejsze niewystawia się ryzyko, jakie zdarzać się zwykło przy podobnych zabezpieczeniach przez kompaniję.

Wypłaty zwrotowe, co siedm lat dzieć się będą, a ogłoszenie pierwszej, w ciągu 2ch lat nastąpi. — Kraków w miesiącu październiku 1830 r. Chr. H. Gabrielli,

Agent na całą Polskę, Galicyę i Kraków. Plan tego towarzystwa, znajduje się także w głównej Redakcyi Gazety.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

DREZNO 5 Października. — Wczoraj wieczór, znowu tu spokojność publiczna naruszona została. Tłum pospolstwa, podżegniętego jak się zdaje wpływem niektórych źle myślących, przebiegał różnemi ulicami miasta z hałasem. Czynność gwardyi miejskiej, przez udzielenie natychmiast w bój zwolana, położyła tamę dalszej rozpuszczce, i w krotce przywróciła spokójność. — Dzisiejszego rana, gubernator miasta wydał odezwę, zakazującą pod najsurowsiemi karami wszelkiego zbiegowiska, i polecając gwardyi miejskiej, aby nad tym jak najmocniej czuwała; oświadczając: że każdy stawiający się zuchwale, lub dopuszczający się gwałtownych czynów, jako buntownik karany będzie.

HANAU 30 Września. — Z żalem dowiadujemy się, że w większej części okolic naszej prowincyi, groźne powstały rozruchy, skutkiem których, po wielu miejscach zupełna panuje anarchia. Liczni urzędnicy zrodzonymi swojemu cięgle tu ujeżdżają, chroniąc się przed bandami rozbójniczymi. Wczoraj wyszła tu następująca odezwa: „Mieszkańcy miasta Hanau!.. W chwili grożącego niemożności bezpieczeństwa, wzięliśmy się do broni, celem zabezpieczenia własności, praw, i porządku. W prawdzie takowe prawie zniknęły, przeciw potrzebnej rzeczy jest silniej połączyć się z sobą, porządek w szeregach naszych zaprowadzić, i przez dzielne ale spokojne trzymanie się, zatrzwożonym umysłom, przywrócić bezpieczeństwo! Zbierajcie się więc dla odparcia najazdu, burzycielów naszej spokojności! — Liczba ich jest bardzo mała, a siła naszego przedsięwzięcia

okaże im, że nam bezkarnie oprzeć się nie potrafią (podpisano) *Roesler* podkownik siły zbrojney obywatelskiej.

— **Dnia 2 Października** — Z pociechą donosimy, że w okolicach naszej prowincyi, powszechną dziś napadnionych zarząd, zwolna powraca jedność, spokojność, i zaufanie. Jedna gmina po drugiej wystawia straż, dla bezpieczeństwa majątków i osób; wiele już takich jest które żałują tego, co w początkowym szale uczyniły. Wszakże szlachetnie myślący Hessowie z upragnieniem oczekują tej chwili, w której xążę El ktor, przez zapowiedzenie seymu, raczy uścić ich życzenia, i zająć się poprawieniem ich 1 su.

DARMSTAD 30 Września. — W nocy z dnia 29 na 30 z. m. o godzinie 3, kilkuset chłopców z kraju sąsiedzkiego powiększej części w broń opatrzonych, uderzyli na miasto Büdingen. Dzielność małego oddziału pułku 4 piechoty, pod dowództwem walecznego porucznika Hans, osadą tam stojącego; tudzież pomoc miejscowej straży bezpieczeństwa, potrafiły odeprzeć buntowników. Wiele z nich było ranionych; ze strony zaś siły wojskowej, i bezpocześństwa, nikt uszkodzonym nie został. Jak tylko nadeszła tu wiadomość o tym wypadku, natychmiast wystawny tam został szwadron jazdy, celem zabezpieczenia dalszym gwałtom. Podobnież w Dudelsheim, Ekartshausen, i Alt-Widerrnuss, banda wicherzycieli z prowincyi hanauskiej, rozmaitych dopuściła się zbrodni.

— **Dnia 1 Października.** — Wyszło tu dziś rozporządzenie xiążęce następującej osnowy: Ludwik II z bożej łaski wielki xiążę Heski & c. Zwazywszy iż banda powstańców kraju sąsiedzkiego, gwałtownie i z popełnieniem największych zbrodni, wtargnęła na ziemię naszą, i że niektórzy z poddanych naszych, do nalezienia do tych zbrodniczych postępków wciągnąć się dal; z mocy prawa artykułu 73 ustawy konstytucyjney; postanowił siny i stanowiemy co następuje: Art. I. Wszystkie władze cywilne okręgowe wsięższej Hessy, w których podobne bandy zbrodnicze zjawiły się lub jeszcze zjawić się mogą, odejmemy pod naczelny zarząd naszego dowódcy siły zbrojney, pomienioney prowincyi. Art. II. Ktokolwiek należący do wyżey wspomnianych zbrodni, z bronią wręku schwytany będzie, śmiercią karany bydź ma. Art. III. Na takowe zbrodnie pociągające za sobą karę śmierci, ma bydź ustanowiony sąd doręczny; na

zasadzie art: 179, 513, i następnych kodeksu karnego wojskowego. ART: IV Niniejsze rozporządzenie odchwili ogłoszenia przez dzienniki krajowe, aż do przywrócenia spokojności, staje się prawomocnym. Działo się w Darmstadt dnia 30 września 1830

Tęż oż dnia.— Wynurzona w dzisiejszej gazecie naszej nadzieja, że zawichrzenie spokojności miasta Büdingen, i jego okolic przez rokoszników kraju saskiego, daley nie zagaść się nie będzie, niestety! zawiedzioną została. Duch buntowniczy budzony w sąsiednich prowincjach ziem hannauskiej, nie uspokoił się jeszcze; wszem zgulne swe spustoszenia, co raz daley posuwając; nadczem tym bardziej ubolewać potrzeba, że względem ogólnego sposobu myślenia mieszkańców naszego kraju tchnących przywiązaniem i wiernością dla monarchii i konstytucji, pocieszające zewsząd dochodzą wiadomości.—Niektórzy mieszkańcy krajowi, z trudnem do opisania zaślepieniem dali się uwieść zagranicznym buntownikom, i wchrzycielom i połączyli się z niemi. Wielu przez gwałt jedynie, do tego przedsięwzięcia zniewolonych zostało.—Dnia 29 września z rana, patrole które w okolicach miasta czuwają nad bezpieczeństwem; dały znać tamtejszej osadzie miejskiej, że o północy mieli słyszeć okropną wrzawę, i pojedyncze strzelania z ręcznej broni.—Natychmiast, spodziewając się najeścia od liczney massy ludzi, uderzono na gwałt, i mały oddział wojskowy ze strażą onwatełską, stanął natychmiast pod bronią. Gdy mnóstwo rzeźczone ludu przy ciągiem strzelaniu z ręcznej broni, coraz bardziej zbliżało się ku rogatkom, przeto oddział wojskowy uszykowany za miastem, przyjął go ręką ostrogiem karabinowym, i odrazu do ucieczki przynusił. W krótko potem rozeszła się wiadomość, że buntownicy poszli do gmin Dudenheim, Lündheim, i Rohrbach, skąd otrzymawszy posiłki, mieli zamiar uderzyć znowu na Büdingen. Staby odpór, który im tylko tą razą mógł być dany, nie zdołał już przeskodzić zbrodniczego zamachu. Wdali się do miasta Büdingen, i popełnili tam najeźdźliwe kary zdradności. Wedle późniejszych doniesień zgrają ta buntownicza posłała ztamtąd do Ortenberga, Niddy, i Bingenheim, i podobnych dopuszczała się tam zbrodni.—W prowincjach wyższej Hessyi stojąca siła zbrojna, wzmo-

cnioną została natychmiast jazdą, artylerją i piechotą. Wiołki ziązę powierzył nad nią dowództwo, xięciu Emilowi Heskkiemu, który natychmiast tam pojechał.

— *Dnia 2 Października.*— Wyszedt tu dodatek do dzisiejszej gazety, następujący oświadczy: "Dowiadujemy się tej chwili, że sejm związkowy na swoim wczoraysym posiedzeniu uchwalił ażeby położyć tamę dalszemu szerzeniu się rokoszu, wybuchłego w okolicach Hannau, i innych częściach elektorstwa Heskiego, i zabezpieczenia tym sposobem sąsiedzkich krajow przeciw najazdom rozbóyniczym: wezwać rządu bawarski, nassański, i badeński, aby na pewnych punktach korpusy wojskowe postawiły, dla zasłony swych granic i dania pomocy innym krajom, któreby je żądały. Jakoż wojsko xięstwa Heskiego zebrało się tej chwili w pogotowiu do boju na oznaczonych miejscach. Prócz tego uchwalił związek zebrane rezerwowego korpusu, składać się mającego z 6000 prussaków w Wetlar, z 4000 wirtemberczyków w Heilbrun, i 6000 bawarów w Brükenau.

KASSEL 4 Października.— Podług najnowszych urzędowych doniesień, spokojność w okolicy Hannau zupełnie przywróconą została.

PARYŻ 1 Października.— Xiążę Nemours drugi syn Jęgo Król Mości wszedt do służby gwaidy konney a trzeci syn xiążę Joinville. do pieszey. Jenerał Pajol mianowany jest dowodzącą pierwszey dywizyi wojskowej.

Izba deputowanych znaczną większością głosów, uchwaliła oskarżenie uwięzionych ministrów, nieobecnych zaś jednomyślnie.

(Dalszy ciąg aktu oskarżenia, dla natłoku innych nowości, do przyszłych numerów Gazety odkładamy.)

Znan klub tak nazwanych Przyjaciół Ludu. został nakoniec rozwiązany, i wydał dziś w tej mierze swój manifest, wraz z protokołem ostatniego posiedzenia.

HAGA 1 Października.— Pierwsza izba stanów jeneralnych, zgromadziła się wczoraj o południe, i wieczór. Zapytania królewskie tyżące się zmiany instytucji krajowych, i odłączenia prowincyi południowych od południowych, były przedmiotem obrad. Pierwsze uznane zostało większością 50 głosów przeciw 44, drugie zaś większością 55 przeciw 43. Wielu członków zgromadzenia stanów jeneralnych, tej chwili opuściło salę. Podług ostatnich wiadomości, główna kwate-

ra księcia Frederyka niderlandzkiego, przeniosła się dnia 29 września do Waelchem, wioski niedaleko miasta Mechlina, na drodze do Antwerpii. Miasta Mechlin, i Vilvoorden osadzone są wojskami. W Gierardsbergen, Maldegem, i Dienzy, w wschodniej Flandryi powstały rozruchy na wzór bruxelskich. Toż s m nastąpiło w Brugga stolicy Flandryi, zachodniej. Jak tylko osady wojskowa d. 27 z. m. wyszła z miasta, natychmiast tłum pospolstwa udał się na ratusz, i wydobytwszy starą chorągiew rewolucyjną, wywiesił ją na wieży, kazał uderzyć we dzwony na znak zwycięstwa, i dawne kokardy pozawdziewał. — Magistrat miejscowy stara się wszelkimi sposobami utrzymać tam spokójność. — Znowu nadeszła do Amsterdamu wiadomość z Anglii, że rząd tamtejszy oświadczył się otwarcie przeciwko odłączeniu Niderlandów od Hollandyi.

— Dnia 2. — Onegdaj jeszcze miasto Mechlin zostawało w mocy wojsk księcia Frederyka. — Słychać, że esada wojskowa miasta Gent, ustąpiła do citadelli, a gwardya miejska objęła wszystkie stráže. — Wiadomości jakie tu odbieramy z Bruxelli, i innych okolic Belgów, są bardzo niepomyślne. Duch powstania do koła się objawia. Gdy książę Frederyk opuścił Diegem i udał się do Mechlina, zaraz bruxelczycywie śmieli się uderzyć na Vilvoorden; ale pułkownik Spienger którego tam niespodzianie zastał, odpędził ich na powrót.

Gdy książę Frederyk ciągnął z wojskiem przez Mechlin, tłumy ludu gromadziły się w mieście, wydając głośną wrzawę. W jednej godzinie 60 żołnierzy zbiegło od swego korpusu, a mieszkańcy tamtejsi płacili im po 3 zł. hol. za paczkę ostrych ładunków. W Ostendzie płacą każdemu zbiegowi po 10 zł. hol.

Posłowie pruski, rossyjski, i angielski, mieli w tych dniach ustawiczne narady z naszymi ministrami.

— Dnia 4. — Główna kwatery księcia Frederyka przeniosła się d. 2 b. m. do Antwerpii. Podczas kiedy nasz rząd, naysłabiej zajmuje się losem Niderlandów; rozkoszanie w dzienniku swoim *Kuwyer Niderlandzki*, ogłosili następującą postanowienie: 1. Lud niderlandzki odłącza się od Hollandyi, w celu zamienia się w wolną federacyę. —

2. Wszelkie stosunki z innymi krajami, również iak z Hollandyą, zachowywać będzie na przyszłość tylko w takim sposobie, w jakim zachowują dotąd mocarstwa z mocarstwami. —

3. Odbiera na powrót w posiadłość swój kraj; chorągwie narodowe mają powiewać we wszystkich gminach. — 4. Księstwo Luxemburskie mimo stosunków z państwami niemieckimi, należy do Belgijów. — 5. Wojska hollenderskie uważane być mają za nieprzyjaciół kraiu, i z takowego wyparte. — 6. Wszyscy mieszkańcy Belgijów od lat 18 do 40, mają stanąć pod broń. — 7. Tam, gdzie odparcie nieprzyjaciela jest potrzebnem, wszystkie lud bez różnicy wieku i płci, winien się wziąć do broni. — 8. Ustanowiona będzie komisya, mająca się zatrudnić ułożeniem nowego prawa gruntowego. Wyśłanie deputowanych do stanów jeneralnych, uważa się za skończone. — 9. Stany prowincjonalne utrzymują się, jako władze administracyjne. — 10. Zwierzchności prowincjonalne, i gminne, zostaną na swoich miejscach. — 11. Wszyscy holendrzy posiadający urzędy publiczne w Belgii, zostają od służby uwolnieni. — 12. Wszelkie podatki pobierane być mają na korzyść rządu belgijskiego; wyjąwszy podatek od rzezi bydła, który od dziś dnia (2. października) zostaje zniesiony. — 13. Sądownictwo mieć się będzie w imieniu tymczasowego rządu. —

Jenerał Cort-Heiligers połączył się z królewiczem Frederykiem, znaczne z sobą przyprowadziwszy posiłki. —

BRUXELLA 30. *Wrzesień*. — Rząd tymczasowy ogłosił, że wszelkie odzw. bez podpisu członków tego wydawane, uważać się mają za nijakie. — Ten chwili pogrzebiono na cmentarzu kościoła S. Michała 1,500. zabitych, i na mogile ich wystawiono wielki krzyż. Podobneż i na wielu innych miejscach nastąpiły pogrzeby. W szpitalach znajduje się 1800 ranionych, reszta zostaje po domach. — Spustoszenie w tutejszym mieście, nie tak wielkie, iak z początku ogłoszono. — Jenerał Votier dowodzący wojskiem królewskim w twierdzy Dornik, usiłuje utrzymać się w tym stanowisku. Gdy atoli pomiędzy 3,000 ludzi osady, znajdzie się tylko 800 hollenderów, resztę zaś składają sami belgijczycywie; zachodzi przeto obawa, iż pomieniony jenerał nie długo tam utrzymać się potrafi. —

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

KRAKÓW 14 Października.

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH i POLICYI
W SENACIE RZĄDZĄCYM*Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i jego Okręgu.*

Niegdy Paweł Pastwa włościanin z wsi Chełmka w gminie okręgowej Bobrek, testamentem swym poczynił następującą legata:

a) Klasztorowi XX. Bernardynów w Krakowie na Stradomiu na sto mszy SS. Zp. 120.

b) Klasztorowi XX. Reformatów na sto mszy SS. Zp. 120.

c) Klasztorowi XX. Kapucynów na sto mszy SS. Zp. 120.

d) Domowi ogólnemu schronienia ubogich pod opieką Towarzystwa Dobroczynności zostającym w Krakowie na Zamku Zp. 40.

Senat Rządzący legata te w myśl artykułu 910. Kom. Cy. na przedstawienie Prezesa Sadu appellacyjnego zatwierdziwszy, wezwał Sukcesorów testatora aby legata te na raz i eden właściwym Instytutom wypłacili a czyn ten pobożny pochwalając, przez pisma publiczne ogłosić polecił.—Kraków d. 6. Września 1830. r. Senatori Prezydujący.

Sobolewski.

Konwicki.

TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ NAUK

Z UNIwersYTETEM JAGIELLOŃSKIM ZŁĄCZONE

Towarzystwo Nauk z Jagiellońskim Uniwersytetem złączone, dopełniając przepisów Statutu, i chcąc uświetnić równie otwarcie szkół publicznych, jako też pamiętać rocznicę zaprowadzenia Konstytucyi od Trzech Najjaśniejszych Protektorów wolnemu miastu nadanej; odprawi na dniu 18 października 1830 roku w amfiteatrze gmachów Nowodworskich o godzinie jedenastej przed południem publiczne posiedzenie.

a) Kolega Piotr Bartynowski O. P. Doktor i Professor Prawa Rzymskiego, zagaiwszy uroczystość stosownem do niej przemówieniem, wyłoży dzieje zaszczytów czyli stopni akademickich, zgłębiając ten przedmiot od najdawniejszego początku aż do dzisiejszych czasów.

b) Kolega Józef Jakubowski Medycyny Doktor i Professor, zamknie to posiedzenie rozprawą obejmującą metodę leczenia chorych na umyśle obłąkanych.

Dan w Krakowie d. 15. października 1830 r.

P. Czaykowski Sekr. Tow. Nauk.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

LEODYUM 30 Września.—Wczoraj popołudniu rozpoczęły się niejaki układy z dowódcą twierdzy. Ze strony miasta zagrożono mu szturmem, jeżeli się nie podda. Ze swej strony dowódca oświadczył, iż wrazie szturm, wszystkie swe działa, których wielką posiada liczbę, obróci przeciwko miastu. Mieszkańcy zdają się być w pogotowiu do uderzenia na twierdzę. Liczbę uzbrojonych tu ochotników, podają już niektórzy do 15,000.

Gazeta akwisgrańska donosi z Verviers pod dniem 1 października, że dnia 30 z. m. przeszło do żywej potyczki pod Leodyum, pieniędzy uzbrojonymi powstańcami, i oddziałem wojska hollenderskiego, które żywność z Mastychtu prowadziło do twierdzy. Obie strony walczyły z zaciętością; atoli belgianie dla mniejszej wprawy w obrotach wojennych, utraciwszy znaczną liczbę zabitych i rannych, jako też i działa, które wprowadzili z miasta, pobitemi zostali. Inne zaś wiadomości przypisują zwycięstwo to Belgianom w którym odbił hollendrom żywność, i armaty. Zdaje się jednak z poniższego artykułu, iż pierwsze z tych doniesień jest pod bliźsze dniem. —Korpus ochotników przeznaczony do Brukselli, powiększył się wczoraj w Gemma-

pe, do 1,200 ludzi; lud wiejski ze wszech stron zbiega się, dla połączenia z powstańcami. Korpus Lukasa ma już także 1,200 ludzi wynosć. Przybyli tu (do Lodoyum) ochotnicy z Dinantu, natychmiast w broń opatrzeni zostali. Mieszkańcy miasta Bouillon, opanowali w przeszłym tygodniu tamtejszy zamek warowny, i osadę rozbrojoną zamknęli w koszarach.

3. *Października*.—Miasto Namur dostało się w moc powstańców, osada trzyma się jeszcze w twierdzy. Miasto Maastricht ogłoszone jest za będące w stanie oblężenia, a Philippeville podało się dnia 29, i osada złączyła się z mieszkańcami. Magistrat miasta Geut zawarł dobrowolną ugodę z osadą tamtejszey twierdzy, z której też zaraz ustąpił. Z Mechlina odbieramy wiadomość pod dniem 1 *Października*, że wojsko królewskie wciąż się cofa.

OD GRANIC BELGIÓW 2 *Października*.—Zewszech stron nadchodzą wiadomości, że Brabancya trudną będzie do utrzymania. Prawie cały kraj powstał.

OSTENDA 29 *Września*.—W dniu 26. b. m. o godzinie 6 wieczorem, wybuchło tu powstanie. Pospólstwo z brabancką chorągwią, mając na czele dawnego oficera od marynarki imieniem Jean Balaille, uderzyło na wielki rynek, i rozbroiło główną straż. Osada wojskowa rzuciwszy się do broni, odbiła na powrót ręczono stanowisko, w której to walce wielu mieszkańców zabitych, i ranionych zostało. Mimo to jednak, chorągiew trójkolorowa zatknęta została na ratuszu, lecz znowu ją osada ztamtąd zrzuciła. Na drugi dzień wszystko było spokojnie, tak dalece, że oddział wojska przybyły z Bruggi wszedł bez

przeszkody do miasta. We czwartek powstał znowu wielki rozruch między ludem, który na różnych punktach zgromadzał się, i wielką okazywał niespokojność. Pod ten czas żołnierze belgijscy, zaczęli tak licznie porzucać swoje szeregi, że ich nie już wstrzymać nie mogło. W dwóch dniach więcej niż tysiąc uciekło ich do Bruggi, gdzie pozdeymowali swoje mundury. Dowódca tutejszy wydał zaspokajającą odezwę do mieszkańców.—

ROZMAITOŚCI.

KARMIENIE KONI CHLEBEM.

Wielu doświadczeniami sprawdzono w Szwecyi, iż karmienie koni chlebem pieczonym z owsa lub żyta, nierównie jest tańsze, aniżeli zwyczajnie używane owsem niemiełonym, tak dalece, że dodawszy wydatki młwa i pieczenia, koszt zaledwo wyniesie połowę. Chleba zazwyczaj mniej co do wagi daje się koniom aniżeli owsa, a przecież ten sam otrzymuje się skutek, gdyż chleb całkiem idzie na pokarm, kiedy owies często nieprzetrawiony wychodzi. Potrzeba nieco więcej aniżeli zwykle chleba soli, niezbyt kwasic i dodawać trochę prostey wódki; sól to sprawnia że konie więcej piją i są zdrowsze, wódka zaś robi chleb lepszym i posilniejszym; jeżeli chleb wyschnie, można go tłuc i dawać z siewką. Dostrzeżono, iż konie karmione chlebem mają szerść krótszą, lśniąca, i są w ogólności zdrowsze aniżeli trzymane na owsie. Chleb z samey żytniey mąki, byłby szkodliwszym dla koni, lecz chleb z mieszaniny tej mąki z owsianą, jest zdrowy i podohniez mniej kosztuje niż czysty owies.

WIADOMOŚĆ O ZARODOWEY OWCZARNI W POZNAŃSKIEM.

W Grudniu 1828 roku zawiązało się w Poznańskim Towarzystwo mając na celu najwyższą poprawę owiec. Po naradzeniu się względem głównych zakładu przedmiotów, wybrali uczestnicy trzech z pomiędzy siebie członków, którym redakcyja ustaw i ster rzeczy poruczonej zostały; w końcu mi nował ogół większości głosów trzech deputowanych do zakupu stada zarodowego, i ci odebrawszy kapitał przez uczestników złożony, udali się do Xięcia Lichnowskiego, aby z jego wyborowych stad, stado zarodowe dla Towarzystwa zakupili. Kupno także zawartem zostało i owce szczęśliwie na miejsce przeznaczenia przybyły. Każdy znawca wniem tymże wszelką oddać sprawiedliwość. Odznaczają się delikatną, elastyczną, regularną i nabita wełną. Wzrostu są miernego, co w ogólności jest własnością merynosow z ciężką wełną; albowiem z większą postawą owcy, większość całego or-

ganizmu jest połączona, z kądem też i większa grubość wełny wynika. Ze zaś towarzystwo nie zamierza produkcyi mięsa, lecz najcieńszy wełny, przeto owce te zupełnie odpowiadają tego życzeniu.

Winniśmy tu oświadczyć należną wdzięczność czcigodnemu Xciu Lichnowskiemu, który obok uprzejmych gościnności, z jaką naszych deputowanych przyjął, wszelką okazał skłonność dogodzenia ich z czeniom w wyborze owiec.— Dał on nam jasny dowód przeciw lichemu zdaniu Pana Elsnera autora pisma: „die Europäische Schafzucht“, który na stronie 68mej tomu 1go śmie twierdzić:

„Ze wzajemna nienawiść między słowianami a Niemcami przyczyniła się do niesumienia, nego postępowania Niemców w handlu owiec z Polakami, z kądem wynikało, że Polacy „tylko najgorsze owce z Niemiec dostawali.“

Jakie P. Elsner ma wyobrażenie patriotyzmu, o którym wiele zwykł mówić, dostatecznie okazał, kiedy chcąc ganić owce polskie, swych Rodaków oszukaństwem hańbi.— Są mu może wiadome podobne przypadki, lecz reguły ogólnej dedukować nie można z nikczemników, jacy się w każdym narodzie trafić mogą. Przeciwnie znaną nam jest powszechna rzetelność niemiecka i w wiadomych nam przypadkach, doznali takowej zawsze nasi rodacy.

Mamy sobie za obowiązek przytoczyć tu czcigodne nazwiska tych właścicieli owiec, od których nasza okolica w owoce się opatrza, i które zawsze z uszanowaniem powtarzamy jak np. już wspomnianego Xęcia Lichnowskiego, radcy Raumera, Hellera, Thesera Oyca i Syna, Wiedebacha, hrabiego Roeder i innych.— Dyrekcyja Towarzystwa Zarodowej Owczarni w Poznańskiem.
Redagował C. Jarochowski.

W DONIESIENIA.

Prezes Sądu Appellacyjnego &c.

Stosownie do art. 118. Kod. Cywil. podaie do publicznej wiadomości, iż tryb unął I. in stancyi kraju tutejszego, na prośbę P. Kąjetana Mireckiego wydał w dniu 21. Lipca r. b. wyrok, mocą którego stosownie do art. 119. Kodexu cywil. Henryka Mireckiego po upływie roku od wyroku nakazującego wyszukiwanie onego za nie przytomnego uznany został.—
w Krakowie dnia 15. Sierpnia 1830 r. *Nikorowicz.*

J. Strożecki.

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu &c.

Z mocy nřoważnienia sobie od Senatu rządzącego w dniu 1. b. m. Nro 5739. ndzielonego podaie do publicznej wiadomości, iż w dniu 19. Października r. b. w godzinach przedpołudniowych odbył się w biurze wydziału dochodów publicznych i skarbu Licytacya dzierżawy trzechletniej 11. morgów gruntu do folwarku Kamellarowego Dawwor należącego. Wszelkie zaś budynki tamże dziś stojące na skarb zajęte i użyte zostaną, i żaden do dzierżawy należeć nie może. Licytacya rozpocząć się będzie od summy roczney Zp. 220. Chęć licytowania mający złożyć na Vadium 10 część w zwyż wyrażoney summy. O innych warunkach każdego czasu w biurze wydziału dochodów publicznych wiadomość powzięta być może. Kraków dnia 11 Października 1830. *Grodzicki.*

Gadomski S. W.

PISARZ TRYBUNAŁU Iwszey INSTANCYI

Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do publiczney wiadomości, iż na żądanie Star. Abrahama Kleiner Spekulanta w Żydowskiem mieście przy Krakowie pod L. 121. zamieszkałego, od którego P. Soświński Adwokat O. P. D. w Krakowie przy Ulicy Ś. Jana pod L. 472. zamieszkały w Sądach stawa, sprzedane zostaną przez Licytację Publiczną trzy Izdebki na drugiem piętrze w domu w Żydowskiem mieście przy Krakowie pod L. 17. położonym będące, z których Izdebek jedna jest większa, druga mniejsza, a trzecia komórka zwana, od wschodu z zabudowaniem Jozka Loch i Uliczką przechodową, od południa z kamienicą Star. Szyje Löwenstein, od zachodu frontem z Uliczką publiczną Wązka zwaną, od północy z izbą Star. Lajzera Damszka graniczącą Star. Jeruchema i La: Rozenblumów Małżonków własne, na satysfakcyą Talarów 170 i Procentów po 5/100 od daty Aktu zawęcia rachować się mających a to w skutek Wyroku prawomocnego Sądu III. Instancyi na dniu 12. Lipca 1827 r. zapadłego, w Akta Hypoteczne na dniu 6. Października r. 1828 do księgi VII. ingrossacyjnej do Nru 514 wpisanego, tudzież w skutek wyroków trybunału I. instancyi, zaocznego z dnia 1. Lipca r. b. 1830 prawomocnego warunki sprzedarzy powyższych realności zatwierdzającego, i wyroku zaocznego z dnia 2 Września r. t. warunki prostującego; a to na audyencyi Trybunału I. instancyi W. M. Krakowa z Okręgiem od godziny 10 ranney odbywać się mającey.

Do tey Licytacji wyznaczają się trzy termina :

Pierwszy dnia 23 Grudnia 1830 r.

Drugi — 27 Stycznia 1831 r.

Trzeci — 3 Marca —

Warunki tey Licytacji wyrokiem trybunału I. instancyi powyżey powołanym prawomocnym zatwierdzone są następujące :

1. Chęć licytowania mający złoży Zp. 120. na Vadium, które wrazie uchybienia warunków utraci, i nowa licytacja na jego koszt i szkodę ogłoszona będzie.— Popieraający wolny jest od zniżenia Vadium.
2. Nabywca winien będzie koszta sprzedarzy w moc wyroku sądowego takowe zasądzonego zapłacić na ręce i za kwitem adwokata przedarz popieraającego, wrazie gdyby takowe z depozytu sądowego podniesione nie były.
3. Nabywca po licytacji zapłaci podatki skarbowe jakieby się okazały zaległe, z wszelkich epok rząd w zeszyłych i teraźniejszego.
4. Widerkauffy gdyby jakie znajdowały się zostaną przy nieruchomości i stracone będą z szacunku.
5. Po potrąceniu Vadium, podatków zapłaconych i kosztów popierania przedarzy nieruchomości, obowiązany będzie nabywca resztę szacunku wylicytowanego złożyć w przeciągu dni 14 do depozytu sądowego.
6. Gdyby w ciągu tygodnia po zaliczowaniu znalazł się nowy pretendent chcący w myśl art. 105 Ust. Exk. dać więcej o czwartą część wylicytowanego szacunku, obowiązany będzie takową kwotę, to jest : wyrównyującą 1/4 części wylicytowanego już szacunku w rzeczowym terminie złożyć w gotowiznie w depozyt sądowy.

Cena pierwszego wywołania wyrokiem trybunału z dnia 4 Grudnia 1829 ustanowioną jest Zp. 1200. Wrazie jednak tym, gdyby nikt tey kwoty na pierwszym terminie nie podał, szacunek tych izdebek dopiero na trzecim terminie o 1/3 część niższym, i za tak niższą cenę te izdebki sprzedane zostaną. Wzywają się przeto wszyscy wierzycieli hipoteczni, i osoby jakiegokolwiek prawa rzeczowe do tey nieruchomości mieć mogące, aby na pierwszym terminie licytacji, złożyli na audyencyi trybunału wszelkie tytuły, swych wierzytelności z wykazem mianych pretensyi i ustanowieniem adwokata.

w Krakowie dnia 11. Października 1830.

Kulickowski Pisarz Trybunału